

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

20 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
în componența completului de judecată:
Președinte – Talpă Boris
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu

Examinând fără citarea părților, admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului *Velcinski Dmitri* și de către inculpatul *Velcinski Dmitri*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2022, în cauza penală în privința lui,

Velcinski Dmitri xxxxx,

Termenii de examinare:

Prima instanță: 22.05.2018 – 19.07.2019;
Instanța de apel: 17.08.2019 – 15.10.2019;
Instanța de recurs: 20.12.2019 – 15.09.2020;
Instanța de apel: 11.12.2020 – 31.03.2021;
Instanța de recurs: 19.07.2021 – 18.10.2021;
Instanța de apel: 23.12.2021 – 17.05.2022;
Instanța de recurs: 25.08.2022 – 20.03.2024.

Asupra motivelor invocate în recursuri, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 19 iulie 2019, **Velcinski Dmitri** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost condamnat la **2** ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de **2** ani.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 90 alin. (11) Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 5 ani.

De la inculpat s-a încasat, în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 1881 lei.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Bejenari Ivan și Mișu Piotr, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu au fost contestate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că: **Velcinski Dmitri**, împreună cu Bejenari Ivan și Mișu Piotr, la 10 aprilie 2018, orele 01:00, acționând în scopul răpirii mijlocului de transport fără scopul sustragerii lui, prin acces liber au pătruns în salonul automobilului xxxxx, ce îi aparține lui xxxxx și ce se afla pe strada lângă casa lui, amplasată pe str-la Vorosilov, nr. 1, mun. Ceadâr-Lunga, unde cu ajutorul cheii de aprindere, ce se afla în torpedoul automobilului, au pornit automobilul sus-indicat și s-au deplasat cu el prin mun. Ceadâr-Lunga, după ce s-au îndreptat spre s. Gaidarî, r-nul Ceadâr-Lunga, iar la intrarea în localitatea indicată, au lăsat automobilul „xxxxx”.

Astfel, acțiunile lui *Velcinski Dmitri* au fost încadrate juridic în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi – ”răpirea mijlocului de transport fără scopul sustragerii lui, săvârșită de două sau mai multe persoane”.

3. Ne fiind de acord cu sentința, a declarat apel procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Ceadâr-Lunga, *Ianac Dmitrii*, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Velcinski Dmitri să-i fie aplicată o pedeapsă de 2 ani închisoare, iar în baza art. 85 Cod penal, o pedeapsă definitivă de 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, a solicitat ca în privința inculpaților Bejenari Ivan și Mișu Piotr să fie stabilit tipul penitenciarului de executare a pedepsei – *penitenciar de tip semiînchis*.

3.1. În motivarea apelului a invocat că, stabilirea unei pedepse cu suspendare condiționată a executării pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii intenționate, în timp ce termenul închisorii constituie mai mult de 5 ani, este ilegală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 15 octombrie 2019, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre în partea stabilirii pedepsei după cum urmează:

Lui *Velcinski Dmitrii* în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui *Velcinski Dmitrii* de 2 ani închisoare, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Lui *Bejenari Ivan* în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui *Bejenari Ivan* de 2 ani închisoare, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Lui *Mișu Piotr* în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui *Mișu Piotr* de 2 ani închisoare, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei a relatat că, conform certificatului Biroului de probațiune Ceadâr-Lunga din 05.06.2019, Velcinski D. nu se află la evidență, or, termenul de probațiune a expirat la 03.01.2019.

Prin urmare, nu poate fi adăugată pedeapsa sentinței din 05.12.2013, întrucât inculpatul a executat-o până la emiterea prezentei sentințe.

5. Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Central, *Gheorghieva Fedora*, a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie

stabilită pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5.1. În motivarea recursului a menționat că, Velcinski D. a fost condamnat la 5 ani 6 luni închisoare, cu suspendarea executării ei pe un termen de probă de 5 ani, însă nu a făcut concluzii corespunzătoare și, din nou, fiind în termen de probă, la 10.04.2018 a săvârșit o infracțiune intenționată.

În conformitate cu cerințele alin. (1) art. 85 Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Instanța de apel a ignorat aceste cerințe ale legislației penale.

În astfel de circumstanțe, reieșind din principiul individualizării pedepsei, stabilindu-i condamnatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, fără aplicarea art. 85 Cod penal, nu va putea asigura atingerea scopului pedepsei penale.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 septembrie 2020, recursul ordinar a fost admis, casată decizia contestată în partea stabilirii pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei a menționat că, instanța de apel eronat și-a motivat soluția prin faptul că, la momentul pronunțării sentinței în cauză, inculpatul deja ispășise pedeapsa stabilită anterior, or, inculpatul a comis fapta imputată până la expirarea termenului de probă.

Astfel, instanța de apel nu a ținut cont întocmai de prevederile alin. (1) art. 85 Cod penal, interpretându-le eronat. Or, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, (nu însă, înainte de pronunțarea sentinței) condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Totodată, aplicând prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Prin urmare, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de motivarea insuficientă a soluției adoptate cu privire la stabilirea felului și mărimii pedepsei aplicate, inclusiv prin încălcarea procedurii de stabilire a termenului de probă și aprecierea eronată a faptului precum că la momentul pronunțării sentinței expirase termenul precedent de probă.

7. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 31 martie 2021, apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Velcinski Dmitri a fost condamnat în baza art. 192¹ alin (2) lit. a) Cod penal la **2** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de **4** ani.

7.1. În motivarea deciziei a relatat că, inculpatul a fost condamnat prin sentința judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 05.12.2013 pe art. 187 alin. (2), 188 alin. (2), 186 alin. (2), 84, 85, 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării

pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

Astfel, la momentul comiterii noii infracțiuni și anume la 10.04.2018, inculpatul avea antecedente penale nestinse.

Totodată, pedeapsa numită anterior inculpatului a fost executată, ce se confirmă prin certificatul Biroului de Probațiune din 05.06.2019, conform căruia în prezent Velcinski D. nu se află la evidență la Biroul de Probațiune Ceadâr-Lunga, termenul de probațiune fiind expirat la 03.01.2019.

În contextul celor elucidate, lipsesc temeiuri pentru aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, întrucât la momentul emiterii sentinței din 19.07.2019, inculpatul șia ispășit integral pedeapsa în baza sentinței din 05.12.2013.

Așadar, este nefondat argumentul procurorului privind anexarea la pedeapsa inculpatului a celei neexecutate, numite prin sentința 13.12.2013.

Prin urmare, numirea pedepsei inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, reieșind din circumstanțele cauzei, v-a corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, fiind proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, ce se califică ca infracțiune mai puțin gravă, și oferă posibilitatea corectării și reeducării celui vinovat, luând în considerare principiul umanismului legii penale, prevăzut de art. 4, 61 Cod penal.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, *Lilia Sârbu*, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

8.1. În motivarea recursului a indicat că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că nu sunt aplicabile prevederile art. 85 Cod penal, reieșind din faptul că, la 19.07.2019, pedeapsa stabilită lui Velcinski D., prin sentința precedentă deja a fost executată.

Or, instanța de apel nu a interpretat corect prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal care prevăd că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

Astfel, nu se cere anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece potrivit legii, intervine anularea de drept din momentul săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în decursul termenului de probă, ceea ce și a avut loc în cazul cercetat.

Mai mult, în art. 90 alin. (10) Cod penal este clar menționat, că pedeapsa se stabilește conform art. 85 Cod penal, dacă anume în momentul comiterii unei noi infracțiuni persoana se afla pe termen de probă, dar nu la data pronunțării sentinței sau deciziei, așa cum a interpretat instanța de apel.

Velcinski D. a comis infracțiunea la 10.04.2018, adică în perioada de probă stabilită prin sentința din 05.12.2013, respectiv instanța de apel, la stabilirea pedepsei eronat nu a aplicat în privința lui prevederile art. 85 Cod penal, aceste circumstanțe fiind menționate și în decizia Curții Supreme de Justiție din 15.09.2020.

Totodată, instanța de fond și instanța de apel nu au luat în considerație că inculpatul, fiind condamnat în mod repetat pentru comiterea infracțiunilor similare și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu a făcut careva concluzii, dimpotrivă a continuat activitatea infracțională, fiind sigur că va scăpa de pedeapsa. Respectiv, pedepsele stabilite anterior nu au avut careva efect asupra inculpatului, nu au influențat asupra corectării și reeducării lui.

9. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18

octombrie 2021, s-a admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Central, *Lilia Sîrbu*, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 31 martie 2021, în privința inculpatului Velcinski Dmitri, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

9.1. În motivarea deciziei a menționat că, prima instanță a ignorat totalmente prevederile art. 90 alin. (1) și (10) Cod penal, ori, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei - dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune, comite totuși în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța care judecă cauza nu mai poate aplica față de inculpat, repetat, prevederile art. 90 alin (1) Cod penal, fiind obligată să-i stabilească pedeapsa conform art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, adică prin adaugire, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, iar pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

La fel a indicat că, prima instanță a sfidat și prescripțiile din art. 90 alin. (1) Cod penal, care prevede clar și univoc că aplicarea acestui articol este posibilă doar în cazul stabilirii pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, pe când instanța i-a aplicat inculpatului pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare, deci peste limita maximă nominalizată.

Mai mult, prima instanță a dispus divergent și neclar în dispozitivul sentinței aplicarea de două ori a prevederilor art. 90 Cod penal, adică până și după stabilirea pedepsei definitive.

A invocat instanța de recurs și că, instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai.

Prin urmare, instanța de apel a ignorat totalmente prevederile art. 90 alin. (1) și (10) Cod penal, că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei - dacă, în perioada de probațiune pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune, comite totuși în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța care judecă cauza nu mai poate aplica față de inculpat, repetat, prevederile art. 90 alin (1) Cod penal, fiind obligată să-i stabilească pedeapsa conform art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, adică prin adaugire, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, iar pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

A sfidat și art. 90 alin. (10) Cod penal, care prescrie clar că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85.

În aceeași măsură a omis prevederile art. 436 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, conform căror pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii (pct. 6., 7. din decizie).

Or, în decizia din 15.09.2020, instanța de recurs a statuat clar și cert că: *„...instanța de apel eronat și-a motivat soluția prin faptul că, la momentul pronunțării sentinței în cauză, inculpatul deja ispășise pedeapsa stabilită anterior, or, inculpatul a comis fapta imputată până la expirarea termenului de probă... , ...instanța de apel nu a*

ținut cont întocmai de prevederile alin. (1) art. 85 Cod penal, interpretându-le eronat. Or, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, (nu însă, înainte de pronunțarea sentinței) condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară....,,.

A statuat instanța de recurs că, împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, aplicând pedepse individualizate contrar prevederilor legale și că recursul ordinar este întemeiat.

10. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2022, s-a admis recursul, s-a casat parțial sentința în cauza penală doar privind-l pe Velcinski Dmitri acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, în partea stabilirii pedepsei și pronunță în această parte o hotărâre nouă, după cum urmează:

Lui *Velcinski Dmitri* în baza art.192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, s-a aplicat o pedeapsă de 2 ani închisoare.

Conform art. 85 alin.(1), (3) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătoreiei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013, s-a stabilit lui Velcinski Dmitri pedeapsa definitivă – închisoare de **5** (cinci) ani și **6** (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Velcinski Dmitri s-a luat sub strajă imediat în sala de judecată.

Executarea pedepsei s-a calculat începând cu data de 17 mai 2022, cu includerea termenului de reținere din data de 11 aprilie 2018 până la 14 aprilie 2018.

În rest sentința s-a menținut.

10.1. În motivarea deciziei a menționat că, instanța de fond just a adăugat parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013, și i-a stabilit inculpatului Velcinski Dmitrii, pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani și 6 luni închisoare, **însă eronat** a aplicat prevederile art.90 alin.(11) Cod penal și a suspendat condiționat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de probațiune de 5 ani.

În consecință instanța de fond a omis prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, care prevede clar și univoc că aplicarea acestui articol este posibilă doar în cazul stabilirii pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, pe când instanța de fond i-a aplicat inculpatului Velcinski Dmitri pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare, peste limita maximă nominalizată.

În acest context, a relatat că, la stabilirea pedepsei urmează să fie analizat comportamentul persoanei pe întreagă perioada a vieții sale până la comiterea infracțiunii, și după comiterea infracțiunii, deoarece momentul comiterii infracțiunii, reprezintă doar o perioadă scurtă, care nu permite de a analiza personalitatea persoanei, doar în baza acestei perioade.

Instanța de apel a concluzionat că, corectarea și reeducarea inculpatului Velcinski Dmitri va fi posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, în situația în care este imposibil de aplicat repetat față de inculpat prevederile art. 90 alin.(1) Cod penal, iar pedeapsa definitivă pentru cumul de sentințe necesită a fi stabilită reieșind din prevederile art. 85 alin.(1), (3) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar ai stabili inculpatului Velcinski Dmitri pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe

un termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 85 alin.(1) (3) Cod penal, pentru cumul de sentințe prin cumul parțial, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătoriei Comrat sediul Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013, instanța de apel a considerat necesar de stabilit lui Velcinski Dmitri pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei penale.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri:

11.1. Avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului Velcinski Dmitri, care, a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 17 mai 2022, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este una ilegală și prea aspră.

Instanțele de judecată nu au luat în considerație că, inculpatul a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, recunoscându-și vinovăția imputată.

La fel invocă că, inculpatul a cerat o familie, are la întreținere un copil mic, este angajat în câmpul muncii.

Mai mult, relatează că, pedeapsa aplicată este una prea aspră și aflarea inculpatului în anturajul altor condamnați, va influența negativ asupra fonului psiho-emoțional și a comportamentului acestuia în viitor.

11.2. Inculpatul *Velcinski Dmitri*, care a solicitat ca acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

În motivarea recursului invocă că, vinovăția în infracțiunea imputată o recunoaște, se căiește de acțiunile infracționale comise.

12. La recursul declarat, procurorul în secția judiciar penală, *Guțan Pavel*, a depus referință prin care solicită inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

13. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate în baza materialelor din dosar, completul de judecată conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Primordial, instanța de recurs va face trimitere la prevederile Legii nr. 246 din 31.07.2023 pentru modificarea unor acte normative (în vigoare - art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII din 01.09.2023), prin care s-au operat modificări și la Codul de procedură.

În corespundere cu prevederile art. XI. alin. (3) din Legea nr. 246 din 31.07.2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar și un complet din 3 judecători, prin încheiere, declară inadmisibil recursul dacă, este vădit neîntemeiat.*

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale.*

Urmare lecturării materialelor cauzei penale vizate, se conchide că, recurenții au depus recursurile în termenul prevăzut la art. 422 Cod de procedură penală.

Lecturând argumentele invocate în recursuri, se reține că, deși recurenții nu au invocat nici un temei de drept prevăzut la prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul recursurilor se atestă dezacordul cu stabilirea de către instanța de apel, în privința inculpatului a unei pedepse prea aspre, argument ce se încadrează la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, se atestă că, motivele invocate de către recurenți, prin prisma temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea în speță, nefiind constatate careva erori de drept.

Se reține că, în speță nu se contestă starea de fapt stabilită de instanța de apel și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, în esență, criticile recurenților rezumându-se asupra aprecierii instanței a circumstanțelor cauzei care au determinat concluzii neîntemeiate privind individualizarea pedepsei.

La caz, se constată că, instanța de apel, potrivit deciziei din 17 mai 2022, a admis recursul, a casat parțial sentința în cauza penală doar privind-l pe *Velcinski Dmitri* acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, în partea stabilirii pedepsei și a pronunțat în această parte o hotărâre nouă, după cum urmează:

Lui *Velcinski Dmitri* în baza art. 192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, s-a aplicat o pedeapsă de 2 ani închisoare.

Conform art. 85 alin.(1), (3) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013, s-a stabilit lui *Velcinski Dmitri* pedeapsa definitivă – închisoare de **5** (cinci) ani și **6** (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Velcinski Dmitri s-a luat sub strajă imediat în sala de judecată.

Executarea pedepsei s-a calculat începând cu data de 17 mai 2022, cu includerea termenului de reținere din data de 11 aprilie 2018 până la 14 aprilie 2018.

În rest sentința s-a menținut.

Completul de judecată notează că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.*

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei penale poate fi atins prin stabilirea unei pedepse mai blânde, sau a unei pedepse mai aspre prevăzute în normă.

În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei stabilite asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (**f.d. 19, Vol. II**), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

În consecință, inculpatului, urmare infracțiunii imputate, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-au fost calculate noi limite ale pedepsei cu închisoarea.

De asemenea, se conchide că, instanța de apel, corect și just, conform art. 85 alin.(1), (3) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumul parțial, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătoreiei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 05 decembrie 2013, i-a stabilit lui *Velcinski Dmitri* pedeapsa definitivă – închisoare de **5** (cinci) ani și **6** (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Referitor la alegația recurenților, precum că, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, solicitând astfel stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, completul de judecată constată că, aceste concluzii sunt vădit neîntemeiate, or, aplicarea acestor prevederi are la originea sa personalitatea inculpatului, modalitatea și gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii.

În acest sens, se atestă că, inculpatul *Velcinski Dmitrii*, potrivit revendicării, anterior a fost vizat în multiple cauze penale, ceea ce denotă conflictul acestuia cu Legea penală (*f.d. 62-63, Vol. I*).

Circumstanțele respective denotă clar că, stabilirea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, nu-și va atinge scopul corectării și reeducării acestuia.

În concluzie, în atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, instanța de apel corect a constatat că, corectarea și reeducarea inculpatului, poate fi atinsă doar prin stabilirea pedepsei cu închisoarea.

Mai mult, se statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, este important de specificat că, în cazul unei privări de libertate, este deosebit de important să fie respectat principiul general al securității juridice.

Prin urmare, este esențial ca condițiile privării de libertate să fie clar definite în dreptul național și legea însăși să fie previzibilă în aplicare pentru a satisface cerința "legalității", un standard din practica CEDO, care impune normelor de drept să fie suficient de precise, întrucât să permită persoanei, să prevadă rezonabil consecințele ce pot deriva dintr-un anumit comportament în circumstanțele particulare ale cauzei sale.

În cele din urmă, la caz, inculpatul a avut parte de un proces penal echitabil în privința sa, unde instanța de apel, primordial, în scopul neadmiterii privării arbitrare de libertate, au ținut cont ca pedeapsa inculpatului să fie una echitabilă și proporțională scopului Legii penale.

În aceste condiții, eroarea de drept specificată în recursuri, nu și-a găsit confirmare la examinarea acestuia, cele descrise căpătând forma unor alegații declarative care nu pot fi puse la baza admisibilității recursurilor.

Prin urmare, se constată, că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 85 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite.

Mai mult ca atât, completul de judecată conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeleș ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context se atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Completul de judecată

DISPUNE :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatului *Velcinschi Dmitri* și de către inculpatul *Velcinschi Dmitri*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 17 mai 2022, în cauza penală în privința lui **Velcinschi Dmitri xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu